

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2Nt/25/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4425010349
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2025:4425010349.2

Uznesenie

Okresný súd Nové Zámky konajúci samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou v trestnej veci odsúdeného A. B., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí v Nových Zámkoch, konanom dňa 02.10.2025, takto

rozhodol:

Súd podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX C. B., trvale bytom D. D. XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a v ÚVTOS Trenčín, na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/47/2021 z 11.11.2021 a právoplatným dňa 25.01.2022 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/93/2021 z 25.01.2022 z a m i e t a, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Odsúdený A. B. podal dňa 13.08.2025 na Okresnom súde Nové Zámky návrh na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. 4T/47/2021 z 11.11.2021 a právoplatným dňa 25.01.2022 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/93/2021 z 25.01.2022. V návrhu žiadal uvedené trestné konanie obnoviť jednak s poukazom na novelu Trestného zákona majúc za to, že jemu uložený trest je vzhľadom na nové trestné sadzby neprimerane prísny a jednak dôvodil tým, že v jeho prípade nebol braný do úvahy ním v pôvodnom konaní navrhovaný na vypočutie svedok - jeho ošetrojúci lekár, ktorý mu pri konzultácii po operácii mozgu povedal, že ten nádor ho mohol ovplyvňovať.

Súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného a oboznámením podstatnej časti spisu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/47/2021 a listinných dôkazov.

Odsúdený vo svojom výsluchu zopakoval dôvody návrhu na povolenie obnovy konania tak, ako ich uviedol v jeho písomnom vyhotovení. Uvádza, že v pôvodnom konaní prostredníctvom svojho advokáta žiadal vypočuť lekára, ktorý mu povedal, že ho nádor v mozgu mohol ovplyvňovať, ale jeho návrhu vyhovené nebolo. Tiež dôvodil tým, že bol odsúdený na základe účelových výpovedí svedkov.

Zo spisu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/47/2021 súd zistil nasledovné skutočnosti:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/47/2023 z 11.11.2021 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona na tom skutkovo základe, že

od presne nezistenej doby, najmenej od marca 2020 až do dňa 18.03.2021 si za presne nezistených okolností najmä v meste Sered' a Bratislava od bližšie nestotožnených osôb, pre vlastnú potrebu ako aj za účelom ďalšieho predaja, neoprávnenne zadovážoval drogu zvanú „pervitín“ a „marihuana“, ktorú následne prechovával pri sebe a na iných neznámych miestach v obci Čechy a tieto následne sám užíval, alebo za účelom dosiahnutia finančného prospechu predával alebo poskytoval bezodplatne za protislužbu najmä v obci D. a jej okolí za rôznu finančnú sumu od 10 € za jednu dávku, viacerým konzumentom týchto látok, a to najmä E. B., F. G., H. B., I. J., G. H. ako aj ďalším doposiaľ nestotožneným konzumentom týchto látok, s ktorými si miesto a čas predaja a množstvo drogy dohadoval aj telefonicky prostredníctvom mobilného telefónu, pričom dňa 18.03.2021 mal pri sebe plastové vajíčko s obsahom neznámej sušenej rastliny zelenej farby, o ktorej bolo následne zistené, že ide o sušené konope s hmotnosťou 1232 mg s priemernou koncentráciou 8,7 % hmotnostného THC s obsahom 107 mg THC, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 4 bežné jednotlivé dávky drogy a tiež počas vykonávanej prehliadky iných priestorov a pozemkov dňa 18.03.2021 v osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Octávia EČV K. L., ktoré používa obžalovaný, bola nájdená zatavená striekačka obsahujúca biely kryštalický materiál a následne sa zistilo, že ide o kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu s celkovou hmotnosťou 3135 mg, ktorý obsahoval účinnú látku metamfetamín s priemernou koncentráciou 17,5 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 549 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá najmenej 14 bežným jednorazovým dávkam drogy, pričom metamfetamín, ktorý je účinnou látkou drogy zvanej „pervitín“ je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a rastliny rodu Cannabis tzv. marihuana, ktorej účinnou látkou je tetrahydrokanabinol (THC) sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok, na držbu ktorých je potrebné povolenie podľa osobitného predpisu, pričom bolo preukázané, že takéto povolenie nebolo obžalovanému Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky vydané a ani oň nepožiadala,

a to potom, ako obžalovaný urobil vyhlásenie o vine vo vzťahu k žalovanému skutku a súd jeho vyhlásenie o vine prijal.

Za to mu súd uložil trest odňatia slobody 6 rokov a 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, trest prepadnutia vecí – mobilného telefónu, igelitového sáčku a kovovej fajky a aj ochranný dohľad na dobu 2 roky.

Súd oboznámil aj zápisnicu z hlavného pojednávania v predmetnej trestnej veci so zameraním na vykonané dôkazy a z týchto zistil, že na tomto bolo okrem oboznámenia listinných dôkazov vykonané aj znalecké dokazovanie, a to postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku prečítané znalecké posudky znalcov z odboru zdravotníctva: MUDr. Eduarda Višňovského (z odvetvia psychiatria k posúdeniu závislosti obžalovaného na návykových látkach), MUDr. Branislava Veselého (z odvetvia neurológia) a MUDr. Petra Kozíka (z odvetvia psychiatria z skúmania duševného stavu obžalovaného).

Proti vyššie citovanému rozsudku súdu I. stupňa podal obžalovaný odvolanie proti výroku o treste, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn. 1To/93/2021 z 25.01.2022 tak, že odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Súd tiež zistil, že odsúdený už v odvolacom konaní písomným návrhom z 10.01.2022 prostredníctvom svojho obhajcu navrhoval dokazovanie doplniť o výsluch svojho ošetrojúceho lekára G. M. I., lekára Neurologickej kliniky FN Nitra, a to k okolnostiam, či umiestnenie tumoru v mozgu mohlo mať vplyv na rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti obžalovaného a k ďalším otázkam. Obžalovaný súčasne na verejnom zasadnutí Krajského súdu v Nitre dňa 25.01.2022 predložil aj odborné vyjadrenie znalca z odboru zdravotníctva, odvetvie neurológia MUDr. Zuzany Stanovičovej, ktoré odvolací súd aj oboznámil na verejnom zasadnutí. Na tieto odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k otázke jeho príčetnosti v čase skutku pritom odvolací súd následne reagoval aj v písomnom vyhotovení svojho uznesenia tak, ako vyplýva z jeho odôvodnenia (strana 5 a 6 uznesenia).

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenia od uloženia

súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 odsek 4 písmeno b) Trestného poriadku skutočnosťou skôr neznámou podľa odseku 1 až 3 je aj strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť a nebol vykonaný.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach niektorých právoplatných rozhodnutí, a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. Príčinami sa tu rozumejú nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré odôvodňujú tento mimoriadny prielom do nezmeniteľnosti a záväznosti rozhodnutí vydaných v trestnom konaní. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz v pôvodnom konaní síce vykonaný, ale s novým obsahom. V takom prípade však musí byť predmetom hodnotenia súdu aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazu. Skutočnosťou predtým neznámou sa pritom rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom a ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania treba preukázať novými a konkrétnymi dôkazmi, keďže úlohou súdu, konajúceho o návrhu na povolenie obnovy konania a v kontradiktórnom procese, nie je vyhľadávať dôkazy na preukázanie odsúdeným iba tvrdených a nie aj konkrétnym dôkazom preukázaných nových skutočností. Za nové skutočnosti alebo dôkazy pritom nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov. Účelom obnovy konania totiž nie je posúdiť celkovú zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. V konaní o povolení obnovy nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou odsúdeného. Pri obnove konania sa výlučne posudzuje iba tá otázka, čo existujú nové skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli orgánom, ktoré vo veci rozhodovali, skôr známe a či také skutočnosti alebo dôkazy by mohli, či už samé o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné, než pôvodné rozhodnutie o vine a treste, ktorého sa môže dotýkať obnova konania.

Trestný poriadok v ust. § 394 odsek 4 písmeno b) určuje, že sa skutočnosťou skôr neznámu sa okrem objektívne existujúceho javu, ktorý je v tej istej veci dôkazom a ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci (v zmysle vyššie uvedeného) rozumie aj strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 odsek 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný. Súd vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že po nadobudnutí právoplatnosti vyššie citovaného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky vo veci sp.zn. 4T/44/2017 nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania v prejednávanej veci podľa § 394 Trestného poriadku.

Ustanovenia Trestného poriadku o obnove konania *expressis verbis* nevyklúčujú možnosť obnovy konania vo výroku o vine, ak v pôvodnom konaní došlo k prijatiu vyhlásenia o vine obžalovaného po postupe upravenom v § 257 Trestného poriadku. Nemožno však neprihliadať na to, že k posudzovaniu splnenia podmienok pre prijatie vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny z pohľadu súdu dochádza na základe takéhoto vyhlásenia obžalovaného a ním kladnom zodpovedaní Trestným poriadkom stanovených otázok po konfrontácii takého jeho postoja k súdnej trestnej činnosti výlučne s dôkazmi zabezpečenými v prípravnom konaní, keďže dôsledkom prijatia vyhlásenia o uznaní viny v zmysle § 257 odsek 8 Trestného poriadku je, že dokazovanie sa v otázke viny v rozsahu priznania na hlavnom pojednávaní nevykonáva. Je preto nevyhnutné prihliadať na tento osobitný charakter trestného konania po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine súdom a ktorý zdôrazňuje aj Trestný poriadok okrem iného i tým, že proti rozsudku súdu, vydanému na jeho základe a v rozsahu prijatého vyhlásenia o vine, nepripúšťa nielen odvolanie, ale ani dovolanie s jedinou výnimkou – podľa § 371 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku. Pokiaľ sa preto návrhom na povolenie obnovy konania odsúdený, v pôvodnom konaní uznaný za vinného po prijatí jeho vyhlásenia o uznaní viny postupom podľa § 257 Trestného poriadku, domáha obnovy konania vo výroku o vine a za tým účelom uvádza skutočnosti a dôkazy, nemajúce podľa neho byť súdu skôr známe v zmysle ust. § 394 odsek 1 Trestného poriadku, popiera tým slobodu, vážnosť, určitosť alebo zrozumiteľnosť prejavu svojej vôle, vyjadrenej v pôvodnom konaní pri procesnom postupe podľa § 257 Trestného poriadku. Preskúmanie dôvodnosti novo uvádzaných skutočností alebo vykonanie novo navrhovaných dôkazov v intenciách § 394 odsek 1 Trestného poriadku

v takom prípade prichádza do úvahy len vtedy, ak ide o také nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré vyvolávajú dôvodné pochybnosti o tom, že vyhlásenie obžalovaného o uznání viny podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku alebo ním kladné zodpovedanie otázok uvedených v § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku nebolo slobodné, vážne, určité alebo zrozumiteľné a z toho dôvodu už v čase takéhoto vyhlásenia obžalovaného nebol zákonný dôvod na jeho prijatie súdom.

Súd vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že po nadobudnutí právoplatnosti vyššie citovaného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/47/2021 nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania v prejednávanej veci podľa § 394 Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o tú časť návrhu na povolenie obnovy konania, ktorú odsúdený zakladal na spochybňovaní svojej príčetnosti v čase skutku, táto v podstate žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, týkajúce sa skutkového stavu veci, ani nepredstavuje, ale odsúdený v podstate iba opakovol svoju obranu z pôvodného konania a dôvody, ktoré prezentoval už v odvolacom konaní. Odsúdený totiž už v pôvodnom konaní pred súdom II. stupňa písomne navrhoval ako svedka vypočuť svojho ošetrojúceho lekára G. M. I. a súčasne na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu svoje pochybnosti v otázke jeho príčetnosti preukazoval odborným vyjadrením znalca z odvetvia neurológie, ktoré aj bolo odvolacím súdom oboznámené na verejnom zasadnutí. Odvolací súd sa pritom v pôvodnom konaní v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberal touto obranou odsúdeného a uviedol, z akého dôvodu mal túto za vyvrátenú a neodôvodňujúcu pochybnosť o príčetnosti odsúdeného v čase činu. V tejto súvislosti je na mieste súčasne zdôrazniť, že odsúdený bol v pôvodnom konaní uznaný vinným na základe súdom prijatého vyhlásenia o vine, ktoré urobil slobodne a vážne po riadne mu danom poučení a súd toto jeho vyhlásenie o vine prijal potom, čo odsúdený kladne odpovedal na všetky mu položené otázky podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku a tiež po poučení o neodvolateľnosti takéhoto vyhlásenia. Podľa znaleckého psychiatrického posudku MUDr. Petra Kozíka pritom odsúdený bol schopný správne vnímať a pochopiť obsah a význam prebiehajúceho trestného konania voči jeho osobe. V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania tak nemožno toto rozhodnutie súdu a určitý, zrozumiteľný, slobodný a vážny prejav odsúdeného, schopného v tom čase chápať zmysel prebiehajúceho trestného konania, preskúmať iba na základe jeho snahy o neprípustnú revíziu tohto jeho vyhlásenia, dokonca na základe zhodných argumentov ako v pôvodnom konaní po predložení veci na rozhodnutie odvolaciemu súdu. V tomto kontexte je preto na mieste záver, že dôvody, na ktorých odsúdený zakladá dôvodnosť aktuálne ním podaného návrhu na povolenie obnovy konania v tejto časti, ani nemajú charakter nových skutočností a dôkazov, a to preto, že boli súčasťou obrany odsúdeného už v konaní pred odvolacím súdom v pôvodnom konaní a z tohto dôvodu predstavujú iba spochybňovanie zákonnosti postupu súdu v prejednávanej veci. Na tomto mieste preto súd zdôrazňuje, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži a ani nesmie slúžiť na dosiahnutie zmeny právoplatného rozsudku súdu iba z dôvodu, že odsúdený sa súdom prijatým vyhlásením o vine vzdal svojho obhajobného práva domáhať sa posúdenia svojej viny a v nadväznosti na to i trestu v inom spôsobe vedenia trestného procesu proti nemu, a to na základe vykonaného dokazovania aj vo vzťahu k prejednanému skutku na hlavnom pojednávaní. Súd konajúci o návrhu na povolenie obnovy konania preto považuje za potrebné zdôrazniť tak, ako je vyššie uvedené v rámci všeobecných právnych úvah, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v žiadnom prípade neslúži a nemôže slúžiť na preskúmavanie správnosti, resp. zákonnosti právoplatného rozhodnutia súdu, ani na odstránenie prípadných pochybení súdu pri rozhodovaní, na ktoré slúžia prípadne iné opravné prostriedky za podmienok uvedených v Trestnom poriadku.

Vo vzťahu k ďalšiemu odsúdeným v písomnom návrhu uvádzanému dôvodu na povolenie obnovy konania, za ktorý považuje zmenu právnej úpravy od 06.08.2024 - novelu Trestného zákona, vykonanú Zákonom č. 40/2024 Z.z., súd poukazuje na časovú pôsobnosť trestnoprávných noriem hmotných, ktorú upravuje ustanovenie čl. 50 odsek 6 Ústavy SR a ktorá je aj výslovne obsiahnutá v ust. § 2 odsek 1 Trestného zákona. Podľa nej sa trestnosť činu posudzuje a trest ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný s výnimkou prípadu, ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony a v ktorom prípade sa trestnosť činu posudzuje a trest ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Tak, ako vyplýva z ust. § 2 odsek 1 Trestného zákona, neskorší Trestný zákon ako pre obžalovaného priaznivejší, možno aplikovať iba do konečného rozhodnutia o trestnom čine, t.j. do momentu rozhodnutia súdu I. stupňa, prípadne II. stupňa

v trestnom konaní, nie po právoplatnom skončení trestného stíhania a preto zmena právnej úpravy po nadobudnutí právoplatnosti takého odsudzujúceho rozsudku, hoc pre odsúdeného priaznivejšia, je z hľadiska posudzovania trestnosti skutku a ukladania trestu právne irelevantná, nemôže zakladať dôvod na jeho revíziu, a to ani prostredníctvom mimoriadnych opravných prostriedkov, t.j. ani prostredníctvom povolenia obnovy konania.

Jediným prípadom, kedy neskoršia zmena právnej úpravy odôvodňuje povolenie obnovy konania (a to za ďalších konkrétnych podmienok), je ten, ak Ústavný súd SR svojim rozhodnutím podľa čl. 125 odsek 3 Ústavy SR (ktoré by bolo považované za skutočnosť skôr neznámu podľa § 394 odsek 4 Trestného poriadku a § 93 odsek 1 Zákona č. 314/2018 Z.z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov) vyslovil nesúlad niektorého ustanovenia tých právnych noriem, na základe ktorých bol vydaný právoplatný odsudzujúci rozsudok, s Ústavou SR, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, s ktorou vyslovila súhlas Národná rada SR a ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom. V prejednávanej veci odsúdeného A. B. však nejde o tento prípad, pretože Ústavný súd SR po nadobudnutí právoplatnosti vyššie citovaného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/27/2021 žiadnym svojim rozhodnutím, vydaným podľa čl. 125 odsek 3 Ústavy SR, nevyslovil nesúlad žiadneho ustanovenia Trestného zákona, podľa ktorého bola posudzovaná trestnosť trestného činu, z ktorého spáchania bol odsúdený uznaný vinným a podľa ktorého mu bol zaň ukladaný trest. S poukazom na uvedené skutočnosti tak súd zistil, že odsúdený svoj návrh na povolenie obnovy konania v tejto časti odôvodňuje výlučne zmenou právnej úpravy, ku ktorej došlo po nadobudnutí právoplatnosti odsudzujúceho ho rozsudku v prejednávanej veci, ktorá zmena právnej úpravy nie je v zmysle ust. § 394 Trestného poriadku novou skutočnosťou (a ani dôkazom) súdu skôr neznámu, na základe ktorej by bolo možné obnovu konania v prejednávanej veci povoliť a podaným návrhom na povolenie obnovy konania sa tak aj v tejto časti domáha neprípustnej revízie odsudzujúceho právoplatného rozsudku.

Vzhľadom na hore uvedené zistenia súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku a preto návrh odsúdeného zamietol.

Pokiaľ odsúdený v rámci vyjadrenia k oboznamovaným dôkazom žiadal vrátiť mobilný telefón a fajku, o ktorých veciach bolo v pôvodnom konaní právoplatne rozhodnuté vyslovením trestu prepadnutia veci, súd predovšetkým považuje za potrebné uviesť, že súd konajúci o návrhu na povolenie obnovy konania je výlučne príslušný iba na posúdenie otázky, či obnova konania je alebo nie je na mieste za splnenia podmienok podľa § 394 Trestného poriadku a nie je oprávnený riešiť žiadne iné parciálne otázky pôvodného konania, t.j. ani rozhodovať o vrátení zaistených vecí. Navyiac, rozsudok súdu, napadnutý návrhom na povolenie obnovy konania v prejednávanej veci, je právoplatný vo všetkých jeho výrokoch, t.j. aj vo výroku o treste, vrátane trestu prepadnutia veci podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, obnova tohto konania z vyššie uvedených dôvodov povolená nebola a preto rozhodovanie o vrátení akýchkoľvek zaistených vecí odsúdeného, ktorých prepadnutie bolo právoplatne vyslovené, je vylúčené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť na súde, proti uzneseniu ktorého sťažnosť smeruje a to do 3 pracovných dní od oznámenia uznesenia. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.